

Motion till riksdagen

1988/89: Sf522

av Erkki Tammenoksa (s)

Asylsökande flyktingar med handikapp

Bland de asylsökande som kommer till Sverige finns också enstaka personer med allvarliga funktionsnedsättningar. Det är viktigt att rehabiliterande insatser kan sättas in redan medan de väntar på uppehållstillstånd. Med rehabilitering avses t. ex. att en blind person behöver få sakkunnig hjälp att lära sig att hitta och att sköta sina personliga angelägenheter. Den hjälpbehövande asylsökande måste få möjligheter att delta i Svenska för invandrare.

Enligt den nya lagen om bistånd åt asylsökande kan bistånd lämnas som särskilt bidrag och i förordningen om särskilt bidrag preciseras detta såsom "Handikapputrustning och andra hjälpmedel som är nödvändiga för en dräglig livsföring". Lagens mening är alltså att handikappade asylsökande skall få tillgång till hjälpmedel. Men ofta saknas kunskap både hos personalen på flyktingförläggningen och hos flyktingen själv. Oftast blir den enskilde handikappade invandraren ändå utan hjälpmedel.

En översyn av lagen om bistånd åt asylsökande måste göras så att handikappade asylsökande i praktiken får den hjälp de behöver. I samband med den första hälsoundersökningen på utredningsslussen bör också göras en bedömning av behov av behandling och rehabilitering och om vilka insatser som behöver göras direkt, även om uppehållstillstånd eller kommunplacering ännu inte är klart.

För handikappade asylsökande och dem som sedan fått tillstånd måste staten bidra med de särskilda hjälpmedel som kan behövas för undervisning.

Det är viktigt att berörd personal på förläggningarna får kunskap om vilka behov handikappade asylsökande kan ha, så att de lättare kan hjälpa enskilda asylsökande.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av att handikappade asylsökande får behandling och rehabilitering.

Stockholm den 24 januari 1989

Erkki Tammenoksa (s)